

Jaroslava Havlíčková: Hudební tradice Lanškrounska

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomová práce Jaroslavy Havlíčkové je obsahově velmi bohatá a přesahuje rozsah obvyklý u tohoto typu graduačních prací. Jako téma si autorka zvolila hudební tradice Lanškrounska, oblasti ležící na pomezí východních Čech a severní Moravy, v minulosti patřící do tzv. Sudet s převahou německého obyvatelstva. Její přístup ke zpracovanému tématu je velkorysý. Dříve než se dostane k jádru práce, zabývá se podrobně historií Lanškrouna a přilehlých obcí, všímá si průmyslu a školství, připomíná nejvýznamnější památky města a okolí, hlavně sakrální stavby, i nejvýznamnější osobnosti, které se zde narodily nebo zde působily. Vlastní téma je rozděleno do pěti kapitol a zabývá se postupně dochovanými hudebními rukopisy, lidovou hudbou, historií i současností hudebního života. Zvláštní pozornost je věnována varhanám a varhanářství, závěrečná kapitola je pak monografií Jindřicha Pravečka, kterého autorka prezentuje jako nejvýraznější hudební osobnost Lanškrounska. Součástí práce jsou i obsáhlé fotografické a multimediální přílohy.

Z pozice vedoucího práce konstatuji, že autorka přistupovala ke splnění diplomového úkolu velmi pečlivě a svědomitě, musela nutně vyvinout značnou iniciativu při obstarání všech potřebných materiálů, její práce byla jistě časově velmi náročná.

Je proto škoda, že nevěnovala, bohužel, větší pozornost závěrečné korektuře a neodstranila řadu chyb a nepřesností, které vznikly z části stylistickou neobratností autorky, zčásti neupevněností gramatického úzu, zčásti i automatickými opravami systému Word. Uvádím některé příklady:

1) Věcné

- „Archiv venkovského okresu Lanškroun, v období let 1938 – 1945 spadajícího do obvodu vládního prezidenta Opava v říšské župě Sudety, vyhořel.“ (Úvod)

- „Zájmových útvarů je čtyřicet pět a navštěvuje je v průměru šest set padesát členů.“ (37) Každý z nich?

- Na hřbitově kolem kostela se nacházejí náhrobní, převážně pískovcové desky z let 1812–1858, které jsou zdobené rokajovými, empírovými a biedermeierovskými prvky. (42)

- Kostel na Mariánské hoře u Horní Čermné je opravdu evangelický? (16)

- „Před vstupem je usazen pomník významnému lanškrounskému rodákovi J. M. Marků“ (46)
Nemá to být již zmiňovaný Marci?

- „orchestr, který dosáhl svého rozkvětu nacvičením koncertu od R. Wágnera“ (62)

- „zúčastňovali se festivalů dechových hudeb v Kmochově Kolíně“ (66)

- „vynikajícími skladateli, z nichž je možné uvést Evžena Zámečníka, Miloše Machela...“ (120)

- „Stručné shrnutí umělecké dráhy Jindřicha Pravečka, doba působení, význam pro region a jeho dráhu“ (127)

2) Jazykové

- Velká písmena - Moravská osada Janoušov, 12), folklor východních čech (59), Ústřední hudba československé lidové armády (111)

- Interpunkce, např. před než a jako. Jaké platí pravidlo?

3) Překlepy a automatické opravy

- např. Jakubovic vždy opraveno na Jakubovi.

- Rudolfce místo Rudoltice. (153)

- Spousta až neuvěřitelných překlepů je v kapitole Varhanářský rod Hanischů. (95)

Z formálního hlediska mám ještě připomínku k častým odkazům pod čarou. Jsou nadbytečné, pokud se opakovaně týkají téže práce a mění se pouze udání strany. V tom případě stačí uvést zdroj jen jednou v úvodu kapitoly.

Závěr: Po obsahové stránce považuji práci za velmi hodnotnou a přínosnou, vzhledem k většímu množství chyb navrhuji hodnocení známkou **velmi dobře**.